

Ali CEM AKBULUT
HECE VEZNI ŞİİR YARIŞMASI BİRİNCİ MANSİYON
Rumuz: HARUZ

GÖNÜL

Ezeli mimarın kudret eliyle
Mamur eylediği mekândır gönül
Bin yıl vasfeylense kulun diliyle
Methi nihayetsiz beyandır gönül

Aşk ve muhabbetten bina olunmuş
Cümle mahlukattan aziz bilinmiş
Kâbe beytullahtan üstün kılınmış
Kusursuz haneyi Rahman'dır gönül

Aslı bir noktadır hayata ağar
On sekiz bin âlem içine sığar
Duygu güneşleri oradan doğar
Vücut ülkesine sultandır gönül

Ulu şehre benzer gayetten aktır
Sudan duru ana sütünden paktır
Kenarı köşesi hududu yoktur
Bir uçsuz bucaksız ummandır gönül

Tımar eylemezsen muhabbet atın
Zaptetmek ne mümkün Hayber'den çetin
İdrak aciz kalır kudreti metin
Zincirler koparan merdandır gönül

Enginden yücedir yüceden engin
Deryadan coşkundur topraktan dingin
Hatem Tay'dan cömert Karun'dan zengin
Esrar-ı derun-u insandır gönül

Aşkın ilmeğini takandır boyna
Leylaya mekandır arife ayna
Can sunarak destek olur Hüseyin'e
Doğrular uğruna kurbandır gönül

İnkisarı yıkar sarayı tahtı
Mermeri çatlatır azimi cahtı
Sırçadan naziktir kavidir ahtı
Nazar et ibretlik seyrandır gönül

Kimyası cevahir madeni esrar
Ne cinsiyeti ne milliyeti var
Doksanına değse sanma ihtiyar
Yüz yaşında yine civandır gönül

Hü deyip dolaşır durması yoktur
Ağyarın yanına varması yoktur
Yıkmaya gör sakın örmesi yoktur
Ustası bulunmaz virandır gönül

.....'yim vasfın eyledim zerre
Gönülden yol geçer ikiden bire
Eyvallah eyleyip Hazreti Pir'e
Şaha doğru giden kervandır gönül